அலகு -5

மெய்யீற்றுப் புணரியல், உருபு புணரியல்

மெய்யீற்றுச் சொற்கள் புணரும் இலக்கணம் மெய்யீற்றுப் புணரியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இங்கு மெய்யீற்றுச் சொற்களின் பொதுமையான புணர்ச்சி கூறப்பட்ட பின்னர் ணகர, னகர ஈற்றுச் சொற்களின் புணர்ச்சியும் விளக்கப்படுகின்றன. தனிக்குறிலை அடுத்துள்ள மெய்யெழுத்து உயிர்வரும்போது இரட்டிக்கும் என்பது புணர்ச்சி விதிகளுள் குறிக்கத் தக்கது. அன்றியும் மெய்களை இறுதியில் உடைய தொழிற்பெயர்களின் புணர்ச்சியும், ணகர, னகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சியும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. பிழையின்றி எழுதுவார்க்கும் தமிழை அறிய முயல்வார்க்கும் பழைய இலக்கியங்களைச் சுவைப்போருக்கும் ணகர. னகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி விதிகள் அவசியமானவை. வல்லினம் 6, மெல்லினம் 6, இடையினம் 6, மூவகைப்பட்ட 18 மெய் எழுத்துக்களில் மொழி இறுதியில் இடம் பெறுபவை 11 மெய்களே.

1. வல்லினம் - மொழி இறுதியில் இடம் பெறாது.
2. மெல்லினம் -ஞ்,ண், ந், ம், ன் என்னும் 5 எழுத்துக்களும் மொழி இறுதியில் இடம் பெறும்.
3. இடையினம் - ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆறும் இறுதியில் இடம் பெறும்.

அவ்வாறு இறுதியில் இடம் பெறும் 11 மெய்களின் புணர்ச்சி மாற்றங்களை அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

மெய்யீற்றுப் புணரியல்

நிலைமொழி இறுதியில் மெய்யெழுத்து நின்று வருமொழியோடு சேர்வது. மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். தனித்தனி மெய்யீறுகளின் புணர்ச்சி விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. முன்னதாகச் சில பொது விதிகளும் சிறப்பு விதிகளும் இப்பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன.

மெய்யீற்றின் முன் உயிர் -பொதுவிதி- இயல்பு புணர்ச்சி

நிலை மொழி இறுதியில் உள்ள மெய்யெழுத்தோடு வருமொழி முதலில் உள்ள உயிரெழுத்து இணைவது இயல்பானது.

எ.கா - தமிழ் + இனியது = தமிழினியது – அல்வழிப் புணர்ச்சி

ஆல் + இலை = ஆலிலை – வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

மெய்யும் உயிரும் இணைந்து உயிர்மெய்யாக மாறுவதும் இயல்பு புணர்ச்சி ஆகும்.

உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே (நன் : 204)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தனிக்குறில்முன் மெய் இரட்டுதல்

நிலைமொழியில் தனிக்குறிலின் பின் ஒற்றெழுத்து நிற்க – வருமொழி முதலில் உயிர் எழுத்து வருமானால், நிலைமொழியில் உள்ள ஒற்று இரட்டும் (இரண்டுமுறை வரும்) எ.கா -

பொய் + இல்லை = பொய்ய் + இல்லை = பொய்யில்லை – அல்வழிப் புணர்ச்சி கள் + உண்ணாதே = கள்ள் + உண்ணாதே = கள்ளுண்ணாதே – வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் (நன் : 205)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மெய்யீற்றின் முன் மெய் -பொது விதி

யகரம் தவிர்த்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள பத்து மெய்களையும் இறுதியில் உடைய நிலைமொழிகளோடு யகரத்தை முதலில் உடைய வருமொழிகள் புணருமிடத்து இடையில் இகரம் வரும். பிற மெய்களோடு யகரம் வந்து புணருமிடத்து இகரம் இடையில் தோன்றுவதும் உண்டு.

எ.கா – அவன் + யார் = அவன் + இ + யார் = அவனியார்

வேள் + யாவன் = வேள் + இ + யாவன் = வேளியாவன்

இரண்டாம் + யாண்டு = இரண்டாம் + இ + யாண்டு = இரண்டாயியாண்டு – அல்வழி

செந்நீர் + யாறு = செந்நீர் + இ + யாறு = செந்நீரியாறு

பொன் + யாழ் = பொன் + இ + யாழ் = பொன்னியாழ் - வேற்றுமை

செய்யுள் + யாப்பு = செய்யுள் + இ + யாப்பு = செய்யுளியாப்பு

தன்ஒழி மெய்ம்முன் யவ்வரின் இகரம்
துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே (நன் : 206)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

முதனிலைத் தொழிற்பெயரும் ஏவல் வினையும் உகரச்சாரியை பெறல்

ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன எட்டு மெய்களையும் இறுதியாக உடைய முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களுக்கும் ஏவல் வினைகளுக்கும் முன்னர் யகரம் அல்லாத க, ச, த, ப, ஞ, ந, ம, வ எனும் எட்டு மெய்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி ஈற்றுடன் உகரச் சாரியைச் பெரும்பான்மையும் பொருந்தாது.

எ.கா – உரிஞ் + கடிது = உரிஞ் + உ + கடிது = உறிஞு + க் + கடிது = உறிஞுக்கடிது

மண் + சிறிது = மண் + உ + சிறிது = மண்ணு + ச் + சிறிது = மண்ணுச் சிறிது

பொருந் + தீது = பொருந் + உ + தீது = பொறு + த் + தீது = பொருநுத்தீது

திரும் + பெரிது = திரும் + உ + பெரிது = திருமு + ப் + பெரிது = திருமுப்பெரிது

புல் + ஞான்றது = புல் + உ + ஞான்றது = புல்லுஞான்றது

தெவ் + நீண்டது = தெவ் + உ + நீண்டது = தெவ்வுநீண்டது

துள் + மாண்டது = துள் + உ + மாண்டது = துள்ளுமாண்டது

துன் + வலிது = துன் + உ +வலிது = துன்னுவலிது

இவை அல்வழியில் தெரிழற்பெயர்கள் உகரம் பெற்று வந்துள்ளன.

உரிஞ் + கடுமை = உரிஞ் + உ + கடுமை = உரிஞு + க் + கடுமை = உரிஞுக்கடுமை

மண் + சிறுமை = மண் + உ + சிறுமை = மண்ணு + ச் + சிறுமை = மண்ணுச்சிறுமை

பொருந் + தீமை = பொருந் + உ + தீமை = பொருநு + த் + தீமை = பொருநுத்தீமை

திரும் + பெருமை =திரும் + உ + பெருமை = திருமு + ப் + பெருமை =திருமுப்பெருமை

புல் + ஞாற்சி = புல் + உ + ஞாற்சி = புல்லுஞாற்சி

தெவ் + நீட்சி = தெவ் + உ + நீட்சி = தெவ்வுநீட்சி

துள் + மாட்சி = துள் + உ + மாட்சி = துள்ளுமாட்சி

துன் + வலிமை = துன் + உ +வலிமை = துன்னுவலிமை

இவை வேற்றுமையில் தொழிற் பெயர்கள் உகரம் பெற்று வந்துள்ளன. மேலும்

விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்கள் சாரியை பெறா.

உரிஞ் + கந்தா = உரிஞ் + உ + கந்தா = உரிஞுகந்தா

உண் + சேரா = உண் + உ + சேரா = உண்ணுசேரா

பொருந் + தேவா = பொருந் + உ + தேவா = பொருநுதேவா

திரும் + பூதா = திரும் + உ + பூதா = திருமுபூதா

வெல் + ஞொள்ளா = வெல் + உ+ ஞொள்ளா = வெல்லுஞொள்ளா

வவ் + நண்பா = வவ் + உ + நண்பா = வவ்வுநண்பா

துள் + மாதவா = துள் + உ + மாதவா = துள்ளுமாதவா

தின் + வேலா = தின் + உ + வேலா = தின்னுவேலா

ஞணநம லவளன ஒற்றுஇறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்அல் மெய்வரின்
உவ்வுறும் ஏவல் உறாசில சில்வழி (நன் : 207)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நகர ஈற்றுத்தொழிற்பெயர் அகரச்சாரியை பெறுதல்

நகரத்தை இறுதியாக உடைய முதனிலைத் தொழிற்பெயருக்கு வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியை மட்டுமன்றி அகரச்சாரியையும் வரும்.

எ.கா –

பொருந் + கடுமை = பொருந் + அ + கடுமை = பொருந + க் + கடுமை = பொருநக்கடுமை

பொருந் + பொருநுதல் என்பது ஒருவர் போன்று வேடம் கொள்ளுதல் அதாவது ஒத்திருத்தலைக் குறிக்கும்.

நவ் இறு தொழிற்பெயர்க்கு அவ்வும்ஆம் வேற்றுமை (நன் : 208)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ணகர னகர ஈறுகள் - பொதுவிதி

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் ணகர, னகர வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே டகரமும் றகரமும் ஆகத் திரியும். மெல்லினமும் இடையினமும் வந்து புணருமிடத்தும் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் எல்லா மெய்களும் வந்து புணருமிடத்தும் இயல்பாகும். இதனை ஓர் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எடுத்துக்காட்டு வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில்

ண் - ட் ஆகும் மண்+குடம் =மட்குடம்

கண் + சிறை = கட்சிறை

மண் + தாழி = மட்தாழி

ன் - ற் ஆகும் பொன்+குடம் =பொற்குடம்

பொன் + சிலை = பொற்சிலை

பொன் + பொடி = பொற்பொடி

ண் / ன் மெல்லினமும் இடையினமும் வரும்போதுஇயல்பாகும்

மண் + மலை =மண்மலை மண் +

யாப்பு = மண்யாப்பு

பொன் + மாடு = பொன்மாடு

பொன் + வட்டு = பொன்வட்டு

அல்வழிப் பொருளில் ண் / ன் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் இயல்பாகும்

மண் + பெரிது = மண்பெரிது

பெண்+மெலிந்தாள் =பெண்மெலிந்தாள்

பெண்+யார் = பெண்யார்

பொன் + பெரிது = பொன்பெரிது

பொன் +மறைந்தது =பொன்மறைந்தது

பொன் + வலிது =பொன்வலிது

ணன வல்லினம் வர டற வும் பிறவரின்

இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக்கு அல்வழி

அனைத்து மெய்வரினும் இயல்பாகும்மே (நன் : 209)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தனிக்குறிலைச் சாரா ணகர னகரங்களின் முன் நகரம்

தனிக்குறிலைச் சாராமல் பிற எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் ணகரமும் னகரமும் வருமொழி முதலிலுள்ள நகரம் திரிந்துவிடத்துக் கெடும். வருமொழி முதலிலுள்ள நகரம் ணகரத்திற்கு முன்னர் ணகரமாகவும் னகரத்திற்கு முன்னர் னகரமாகவும் திரியும். அவ்விடத்து நிலைமொழியிலுள்ள ணகரமும் னகரமும் கெடும்.

எ.கா –

தூண் + நீண்டது = தூண் + ணீண்டது = தூ + ணீண்டது = தூணிண்டது

பசுமண் + நல்லது = பசுமண் + ணல்லது = பசும + ணல்லது = பசுமணல்லது

அவன் + நல்லவன் = அவன் + னல்லவன் = அவ + னல்லவன் = அவனல்லவன்

கோன் + நல்லவன் = கோன் + னல்லவன் = கோ + னல்லவன் = கோனல்லவன்

இவை அல்வழியில் ண, ன கெட்டமைக்குச் சான்றுகள் ஆகின.

வேற்றுமையில் -

தூண் + நீட்டம் = தூண் + ணீட்டம் = தூ + ணீட்டம் = தூணீட்டம்

பசுமண் + நன்மை = பசுமண் + னன்மை = பசும + ணன்மை = பசுமணன்மை

வலியன் + நன்மை = வலியன் + னன்மை = வலிய + னன்மை = வலியனன்மை

கோன் + நாடு = கோன் + னாடு = கோ + னாடு = கோனாடு

எனத் திரிந்து வந்தமை அறிக

குறில் அணைவு இல்லா ணனக்கள் வந்த
நகரம் திரிந்து நண்ணும் கேடே (நன் : 210)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சிறப்பு விதிகள் - சாதி, குழு, பரண், கவண் பெயர்கள்

சாதிப் பெயர்கள், குழுப்பெயர்கள், பரண், கவண் ஆகியவற்றின் இறுதியிலுள்ள ணகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும். உணவுப் பொருளாகிய எண் என்பதிலும் நீட்டலளவுப் பெயராகிய சாண் என்பதிலும் உள்ள ணகரம் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் டகரமாகத் திரியும்.

எ.கா

பாண் + குடி = பாண்குடி, பாண் + சாதி = பாண்சாதி

உமண் + குடி = உமண்குடி, உமண் + பெருமை = உமண்பெருமை (சாதி)

அமண் + சேரி = அமண்சேரி. அமண் + தேயம் = அமண்தேயம் (குழு)

பரண் + கால் = பரண்கால், கவண் + கல் = கவண்கல்

இவை அல்வழியிலும் திரிந்தமைக்கு சான்றுகளாகும்.

எண் + செடி = எட்செடி , சாண் + கோல் = சாட்கோல்

அல்வழியில் ணகரம் டகரமாகத் திரிந்துள்ளன.

எண் + கடது = எண்கடிது, சாண் + கோல் = சாண்கோல்

இவ்வாறு இயல்பாக வருதலே பெருவழக்காகும். எண் என்பது எள்ளைக் குறிக்கும். மேலும் பிற என மிகையாகக் குறிப்பிட்டமையால் சாதிப் பெயர்களும் குழுப்பெயர்களும் அகரச்சாரியை பெற்று வருதலும் உண்டு எனக் கொள்ளலாம்.

எ.கா - பாண் + குடி = பாண் +அ + குடி = பாணக்குடி,

அமண்+சேரி = அமண் + அ + சேரி = அமணச்சேரி

சாதி குழூஉப் பரண்கவண் பெயர்இறுதி
இயல்பு வேற்றுமைக்கு உணவுஎண் சாண்பிற
டஆ கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே (நன் : 211)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

னகர ஈற்றுச் சாதிப் பெயர்கள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் சாதிப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள னகரம் இயல்பாகவும் அகரச்சாரியை பெற்றும் புணரும்.

எ.கா – எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின் + அ + குடி = எயினக்குடி

எயின் + சேரி = எயின்சேரி, எயின் + அ + சேரி = எயினச்சேரி

எயின் + தாய் = எயின்தாய், எயின் + அ + தாய் = எயினத்தாய்

எயின் + பெருமை = எயின்பெருமை, எயின் + அ + பெருமை = எயினப்பெருமை

எயின் + மரபு = எயின் மரபு , எயின் + அ + மரபு = எயினமரபு

எயின் + வாழ்வு = எயின்வாழ்வு, எயின் + அ + வாழ்வு = எயினவாழ்வு

எயின் + அணி = எயின்அணி, எயின் + அ + அணி = எயினவணி

எயின் எனும் சாதிப் பெயர் முன்னர் நாற்குணமும் வர, அகரச்சாரியை வந்தது. வல்லினம் வர இயல்பாகவும் புணர்ந்தது. கிளைப்பெயர் என்பது சாதிப்பெயர் ஆகும்.

ன∴கான் கிளைப்பெயர் இயல்பும் அ∴கான்
அடைவும் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே (நன் : 212)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மீன்

மீன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லிலுள்ள னகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகவும் றகரமாகத் திரிந்தும் உறழும்.

எ.கா - மீன் + கண் = மீன்கண், மீற்கண்

மீன் + செதில் = மீன்செதில், மீற்செதில்

மீன் + தலை = மீன்தலை, மீற்தலை

மீன் + தோல் = மீன்தோல், மீற்றோல்

மீன் றவ்வொடு பொரூ உம் வேற்றுமை வழியே (நன் : 213)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தேன்

அல்வழி வேற்றுமை ஆகிய இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் தேன் எனும் சொல் மூவின மெய்களும் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும். மெல்லினம் வந்து புணரும்போது இயல்பாதல் மட்டுமன்றி இறுதியிலுள்ள னகரம் கெடும். வல்லினம் வந்து புணரும்போது இயல்பாதல் மட்டும் அன்றி னகரம் கெட்டு வரம் வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லினம் வரும்.

எ.கா - அல்வழி வேற்றுமை

தேன் + கசிந்தது = தேன்கசிந்தது தேன் + குடம் = தேன்குடம்

தேன் + மொழி = தேன்மொழி தேன் + மலர் = தேன்மலர்

தேன் + வாங்கி = தேன்வாங்கி தேன் +வண்டு = தேன்வண்டு

இவை மூவின மெய்களும்வர னகரம் இயல்பாகப் புணர்ந்தமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

அல்வழி வேற்றுமை

தேன் + மொழி = தேமொழி. தேன்மொழி, தேன் + மலர் = தேன்மலர்

இவற்றில் மெல்லினம் வர னகரம் இயல்பும் கெடுதலும் ஆனது.

தேன் + குழம்பு =தேன் குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு – அல்வழி

தேன் + குடம் = தேன்குடம், தேக்குடம், தேங்குடம் - வேற்றுமை

இவற்றில் வல்லினம் வர இயல்பும் வல்லினம் மெல்லினம் மிகுதலும் ஆயின.

தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பும் மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும் மிகலும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும் ஆம் இருவழி (நன் : 214)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எகின்

மரத்தை உணர்த்தாத எகின் என்னும் சொல் அல்வழி வேற்றுமை ஆகிய இருவகைப் புணர்டச்சியிலும் இயல்பாகவும் அகரச்சாரியை மிகுந்து வர வல்லினமாவது இனமெல்லினமாவது மிகுதலும் ஆகும். மரம் அல்லாத எகின் என்பது அன்னம், நாய், கவரிமான் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

எ.கா - எகின் +பறவை = எகின் + அ + பறவை = எகினப்பறவை, எகினும் பறவை

எகின் + புள் = எகின் + அ + புள் = எகினப்புள், எகினம்புள்

இவை அல்வழிப் புணர்ச்சிக்கு சான்றாகும்.

எகின் + கால் = எகின் + அ +கால் = எகினக்கால் , எகினங்கால்

எகின் + தலை = எகின் + அ + தலை =எகினத்தலை, எகினந்தலை

இவை வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குச் சான்றாகும்.

மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும் அகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலும்ஆகும் (நன் : 215)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

குயின், ஊன்

குயின், ஊன் எனும் இரு பெயர்களும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் இயல்பே ஆகும்.

எ.கா – குயின் + குழாம் = குயின்குழாம்

குயின் + சீற்றம் = குயின்சீற்றம்

ஊன் + குறைவு = ஊன்குறைவு

ஊன் + தீமை = ஊன்தீமை

இருபெயர்களும் எவ்விதத் திரிபுமின்றி இயல்பாயின. குயின் என்பது மேகத்தைக் குறிக்கும்.

குயின் ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே (நன் : 216)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மின், பின், பன், கன்

மின், பின், பன், கன் எனும் நான்கு சொற்களும் தொழிற்பெயர்களைப் போன்று உகரச் சாரியை பெறும். அவற்றுள், கன் எனும் சொல் உகரச்சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று வந்து புணரும் வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமான வல்லெழுத்தாவது மிகுந்து உறழும்.

எ.கா – மின் + கொடியது = மின்னுக்கொடியது

பின் + சிறியது = பின்னுச் சிறியது அல்வழியில் உகரச்சாரியை

பன் + நன்று = பன்னுநன்று பெற்றன

கன் + வலிது = கன்னுவலிது

மின் + கொடுமை = மின்னுக்கொடுமை

பின் + சிறுமை = பின்னுச்சிறுமை வேற்றுமையில் உகரச்சாரியை

பன் + நன்மை = பன்னுநன்மை பெற்றன

கன் + வலிமை = கன்னுவலிமை

கன் + தட்டு =கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு – அல்வழியில் கன் அகரச்சாரியை பெற்று உறழ்ந்தது.

கன் +தூக்கு = கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு – வேற்றுமையில் கன் அகரச்சாரியை பெற்று உறழ்ந்தது.

பன் என்பது ஒருவகைப்புல்லையும் கன் என்பது சிறுதராசுத்தட்டையும் குறிக்கும்.

மின்பின் பன்கன் தொழிற்பெயர் அனைய

கன்அ ஏற்று மென்மையோட உறழும் (நன் : 217)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தன், என், நின்

தன், என், நின் எனும் சொற்களின் இறுதியிலுள்ள னகரம் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகியும் றகரமாகத் திரிந்து உறழும். நின் எனும் சொல்லின் இறுதியிலுள்ள னகரம் இயல்பாகவே புணரும்.

எ.கா – தன் + கை = தன்கை, தற்கை

தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை - தன் என் இரண்டும் உறழ்ந்தன

என் + கை = என்கை, எற்கை

என் + பகை = என்பகை, எற்பகை

நின் + கை = நின்கை

நின் + பகை =நின்பகை - நின் இயல்பாயிற்று

தன், என், நின் என்பன முறையே தான், யான், நீ என்பனவற்றின் வேற்றுமை வடிவங்களாகும்.

தன்என் என்பவற்றின் ஈற்றுனல் வன்மையோடு

உறழும் நின்றுஈறு இயல்புஆம் உறவே (நன் : 218)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது. இலக்கண விதிகளுள் ம், ல், ள் ஆகிய மூன்றையும் இறுதியில் கொணட சொற்களுக்கானவையும் அடங்கும். இவற்றுள் அங்கை, கஃறீது, வேடீயன், வேணாடு, பொற்றாலி (முதலிய தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.) இவை தமிழ் மொழி கற்கும் மாணாக்கர்க்கு அவசியமானவை ஆகும்.

மகர ஈறு பொது விதி

நிலைமொழி இறுதியில் மகரம் நாற்கணங்களும் வந்து புணருமிடத்துக் கெட்டு உயிர் ஈறு போலப் புணரும், வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து அதற்கு இனமான மெல்லினமாகத் திரியும். உயிரீறு போல் புணர்தல் மகரம் கெட்டவிடத்து உயிரீற்றுச் சொல்லாக நின்று உயிர் வந்து புணருமிடத்து உடம்படு மெய்யும் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து வல்லினம் மிகுதலும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணருமிடத்து இயல்பாகி புணர்கிறது.

எ.கா - வட்டம் + ஆழி = வட்ட + வ் + ஆழி = வட்டவாழி

வட்டம் + கல் = வட்ட + க் + கல் = வட்டக்கல் - அல்வழி

வட்டம் + முரசு = வட்டமுரசு

வட்டம் + வீடு = வட்டவீடு

மரம் + அடி = மரவடி

மரம் + கிளை = மர + க் + கிளை = மரக்கிளை - வேற்றுமை

மரம் + நார் = மரநார்

மரம் + வேர் = மரவேர் - மகரம் கெட்டும் உயிர் ஈறு போன்று புணர்ந்துள்ளது.

மரம் + செடி = மரஞ்செடி – அல்வழியில் வல்லினம் புணர்தல்

நம் + தேயம் = நந்தேயம் - வேற்றுமையில் இனமெல்லினமாகத் திரிதல்

மவ்வீ றுஒற்று அழிந்து உயிர்ஈறு ஒப்பவும்

வன்மைக்கு இனமாகத் திரிபவும் ஆகும் (நன் : 219)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

சிறப்பு விதிகள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள மகரம் கெட்டு வல்லினமாவது அதற்கு இனமான மெல்லினமாவது மிகுந்து உரமும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் உயிரும் இடையினமும் வந்து புணருமிடத்து மகரம் கெடாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா - குளம் + கரை = குள + கரை = குளக்கரை வேற்றுமையில் மகரம் கெட்டு

குளம் + கரை = குள + கரை = குளங்கரை வல்லினமும் மெல்லினம் உறழ்ந்தன

குளம் + அகன்றது = குளமகன்றது அல்வழியில் இயல்பானது

குளம் + விரிந்தது = குளம்விரிந்தது

வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி உறழ்வும்

அல்வழி உயிர்இடை வரின்இயல் பும்உள (நன் : 220)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நும், தம், எம், நம்

நும், தம், எம், நம் என்பனவற்றின் ஈறாகிய மகரம் ஞ, ந எனும் இரண்டும் வந்து புணருமிடத்து ஞகரமாகவும், நகரமாகவும் திரியும்.

எ.கா – நும் + ஞாண் = நுஞ்ஞாண், தம் + ஞாண் = தஞ்ஞாண்

எம் + ஞாண் = எஞ்ஞாண், நம் + ஞாண் = நஞ்ஞாண்

நும் + நூல் = நுந்நூல், தம் + நூல் = தந்நூல்

எம் + நூல் = எந்நூல் நம் + நூல் = நந்நூல்

நும், தம், நம் என்பன முறையே நீர், தாம், யாம், நாம் என்பனவற்றின் வேற்றுமை வடிவங்களாகும்.

நும்தம்

எம்தம் ஈறாம் மவ்வரு ஞநவே (நன் : 221)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

அகம்

அகம் எனும் சொல்லின் முன்னர்ச் செவி கை என்பன வந்து புணருமிடத்து அகம் என்பதன் மகரம் இனமெல்லினமாகத் திரிவதோடு இடையிலுள்ள ககரமும் அகரமும் கெடும்.

எ.கா - அகம் + செவி = அகஞ் + செவி = அஞ்செவி

அகம் + கை = அகங் + கை = அங்கை

அகம் முன்னர்ச் செவிகை வரின் இடையன கெடும் (நன் : 222)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஈம், கம், உரும்

ஈம், கம், உரும் எனும் மூன்று சொற்களும் அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் தொழிற்பெயர்ப் புணர்ச்சியைப் போன்ற உகரச் சாரியை பெறும். ஈம், கம் ஆகிய இரண்டும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியையே அன்றி அகரச் சாரியையும் பெறும்.

எ.கா –

ஈம் + கொடிது = ஈம் + உ + கொடிது = ஈமுக்கொடிது

ஈம் + நீண்டது = ஈம் + உ + நீண்டது = ஈமுநீண்டது

ஈம் + வலிது = ஈம் + உ + வலிது = ஈமுவலிது

கம் + கொடிது = கம் + உ + கொடிது = கம்முக்கொடிது அல்வழிப் புணர்ச்சியில்

கம் + நீண்டது = கம் + உ + நீண்டது = கம்முநீண்டது உகரச்சாரியை

கம் + வலிது = கம் + உ + வலிது = கம்முவலிது பெற்றன

உரும் + கொடிது = உரும் + உ + கொடிது = உருமுக்கொடிது

உரும் + நீண்டது = உரும் + உ + நீண்டது = உருமுநீண்டது

உரும் + வலிது = உரும் + உ + வலிது = உருமுவலிது

ஈம் + கொடுமை = ஈம் + உ + கொடுமை = ஈமுக்கொடுமை

ஈம் + நீட்சி = ஈம் + உ + நீட்சி = ஈமுநீட்சி

ஈம் + வன்மை = ஈம் + உ + வன்மை = ஈமுவன்மை

கம் + கொடுமை = கம் + உ + கொடுமை = கம்முக்கொடுமை வேற்றுமை புணர்ச்சியில்

கம் + நீட்சி = கம் + உ + நீட்சி = கம்முநீட்சி உகரச்சாரியை

கம் + வன்மை = கம் + உ + வன்மை = கம்முவன்மை பெற்றன

உரும் + கொடுமை = உரும் + உ + கொடுமை = உருமுக்கொடுமை

உரும் + நீட்சி = உரும் + உ + நீட்சி = உருமுநீட்சி

உரும் + வன்மை = உரும் + உ + வன்மை = உருமுவன்மை

ஈம் + குடம் = ஈம் + அ + குடம் = ஈமக்குடம்

கம் + குடம் = கம் + அ + குடம் = கம்மக்குடம் - வேற்றுமையில் அகரச் சாரியை பெற்றன.

முதலன என்பது முதலில் உள்ளன என்பதாகும். ஈம் என்பது சுடுகாடு ஆகும். கம் என்பது கம்மியர் தொழில் ஆகும். உரும் என்பது இடி ஆகும்.

ஈமும்
கம்மும் உருமு தொழிற்பெயர் மானும்
முதலன வேற்றுமைக்கு அவ்வும் பெறுமே (நன் : 223)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

யகர ரகர ழகர ஈறுகள் பொது விதி

ய, ர, ழ என்பனவற்றின் முன்னர்க் க, ச, த, ப ஆகியன வந்து புணருமிடத்து அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பும் வல்லினம் மிகுதலும் ஆகும். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் மிகுதலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுந்து உறழ்தலும் ஆகும்.

எ.கா - நாய் + கடிக்கும் = நாய்கடிக்கும்
வேர் + சிறிது = வேர்சிறிது - அல்வழியில் இயல்பாயின
ஊழ் + தீயது = ஊழ்தீயது
ஊழ் + பெரியது = ஊழ்பெரியது
மெய் + கீர்த்தி = மெய்கீர்த்தி
பொய் + செய்தி = பொய்ச்செய்தி
கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்
யாழ் + கருவி = யாழ்க்கருவி - அல்வழியில் வல்லினம் மிகுந்தது
நாய் + செவி = நாய்ச்செவி
தேர் + தட்டு = தேர்த்தட்டு
ஊழ் + பயன் = ஊழ்ப்பயன்
தாய் + பாசம் = தாய்ப்பாசம்
வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல்
ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு வேற்றுமையில் வல்லினம
குமிழ் + கோடு = குமிழ்க்கோடு, குமிழ்ங்கோடு மெல்லினம் உறழ்ந்தன.

ஆர், குமிழ் என்பவை தாவரவகைகள் ஆகும். கோடு என்பது கிளை ஆகும்.

யரழ முன்னர்க் கசதப அல்வழி
இயல்பும் மிகலும் ஆகும் வேற்றுமை
மிகலும் இனத்தோடு உறழ்தலும் விதிமேல் (நன் : 224)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தமிழ் - தாழ்

தமிழ் எனும் சொல் நாற்கணங்களும் வந்து புணருமிடத்து வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் அகரச்சாரியை மிகுதலையும் பெறும். தாழ் எனும் சொல் முன்னர்க் கோல் என்பது வந்து புணருமிடத்து அகரச்சாரியைப் பெறும். தாழ் என்பதற்கு வருமொழி கோல் என்று சுட்டியமையால் தமிழ்க்கு நாற்கணங்களும் என்பது கொள்ளப்பட்டது.

எ.கா – தமிழ் + அரசன் = தமிழ் + அ + அரசன் = தமிழவரசன்

தமிழ் + பிள்ளை = தமிழ் + அ + பிள்ளை = தமிழப்பிள்ளை

தமிழ் + நாகன் = தமிழ் + அ + நாகன் = தமிழநாகன்

தமிழ் + வளவன் = தமிழ் + அ + வளவன் = தமிழவளவன்

தாழ் + கோல் = தாழ் + அ + கோல் = தாழக்கோல்

தமிழ்அவ் உறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழும் கோல்வந்து உறுமேல் அற்றே (நன் : 225)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

கீழ்

கீழ் என்னும் சொல்லுக்கு முன் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பும் மிகுதலும் ஆகி உறழ்தலையும் அடையும்.

எ.கா - கீழ் + கணக்கு = கீழ்கணக்கு, கீழ்க் கணக்கு

கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்

கீழ் + சாதி = கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி

கீழின் முன் வண்மை விகற்பமும் ஆகும் (நன் : 226)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

லகர ளகர ஈறுகள்

நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள லகரமும் ளகரமும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் திரியும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் றகர, டகரங்களாகத் திரிந்தும் திரியாமலுமாகி உறழும். வேற்றுமை , அல்வழி எனும் இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் மெல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே னகரமாகவும், ணகரமாகவும் திரியும். இடையினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும்.

எ.கா – கால் + குறை = காற்குறை

முள் + குறை = முட்குறை – வேற்றுமையில் வல்லினம் வர, றகர, டகரங்களாயின.

கால் + சிறிது = கால் சிறிது, காற் சிறிது

முள் + சிறிது = முள்சிறிது , முட்சிறிது –அல்வழியில் வல்லினம் வர றகர,

டகரங்களாயின

கல் + நீண்டது = கண்ணீண்டது

வாள் + மழுங்கும் = வாண்மழுங்கும் - அல்வழி இருவகைப் புணர்ச்சியிலும்

கல் + மலை = கன்மலை மெல்லினம் வர னகர,

வாள் + மாட்சி = வாண்மாட்சி - வேற்றுமை ணகரங்களாயின.

கால் + யாது = கால்யாது

முள் + வலியது = முள்வலியது - அல்வழி இருவகைப் புணர்ச்சியிலும்

கல் + யானை = கல்யானை இடையினம் வர

தோள் + வலிமை = தோள்வலிமை - வேற்றுமை இயல்பாயின

வளவே ற்றுமையில் றடவும் அல்வழி

அவற்றோடு உறழ்வும் வலிவரின் ஆம்மெலி

மேவின் னணவும், இடைவரின் இயல்பும்

ஆகும் இருவழியானும் என்ப (நன் : 227)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சிறப்பு விதிகள் - ஆய்தக் குறுக்கம்

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் தனிக்குறிலின் பின்னே நின்ற லகரமும் ளகரமும் தகரம் வந்து புணருமிடத்து ஆய்தமாகத் திரியும்.

எ.கா - கல் + தீது – கஃறீது, முள் + தீது – முஃடீது

பொது விதிப்படி லகரம் றகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்

கல் + தீது = கற்றீது, முன் + தீது = முற்றீது

இதுவே எழுத்தியலில் (நன் : சூ. 97) ஆய்தக் குறுக்கம் என கூறப்பட்டுள்ள்.

குறில்வழி வளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறூஉம் அவ்வழி யானே (நன் : 228)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

லகர ளகரங்கள் கெடுதல்

தனிக்குறிலைச் சாராத லகரமும் ளகரமும் அல்வழிப்புணர்ச்சியில் வருமொழி முதலில் உள்ள தகரம் முறையே றகரமாகவும், டகரமாகவும் திரிந்த பின்னர்க் கெடும். அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் வருமொழி முதலில் உள்ள நகரம் னகரமாகவும் ணகரமாகவும் திரிந்து பின்னர்க் கெடும். வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்தால் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகவும் திரிந்தும் புணரும். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகப் புணரும்.

எ.கா –

தோன்றல் + தீயன் = தோன்றல் + றீயன் = தோன்ற + றியன் = தோன்றறீயன்

பால் + திரிந்தது = பால் + றிரிந்தது = பா + றிரிந்தது = பாறிரிந்தது

திங்கள் + தீயது = திங்கள் + டீயது = திங்கட் + டீயது = திங்கடீயது

வேள் + தீயன் = வேள் + டீயன் = வே + டீயன் = வேடீயன்

இவை அல்வழியில் தகரம் திரிய ல, ள கெட்டன.

தோன்றல் +நல்லவன் = தோன்றல் +னல்லவன் =தோன்ற +னல்லவன் = தோன்றனல்லவன்

பால் + நல்லது = பால் + னல்லது = பா + னல்லது = பானல்லது

திங்கள் + நல்லது = திங்கள் + ணல்லது = திங்க + ணல்லது = திங்கணல்லது

வேள் + நல்லவன் = வேள் + ணல்லவன் = வே + ணல்லவன் = வேணல்லவன்

இவை அல்வழியில் நகரம் திரிய ல, ள கெட்டன

ஆழ் + நிழல் = ஆல் + னிழல் = ஆ + னிழல் = ஆனிழல்

தோன்றல் + நாடு = தோன்றல் + னாடு = தோன்ற + னாடு = தோன்றனாடு

வேள் + நாடு = வேள் + ணாடு = வே + ணாடு = வேணாடு

இவை வேற்றுமையில் நகரம் திரிய ல, ள கெட்டன

கால் + சிறியது = கால்சிறியது

கோள் + பெரியது = கோள்பெரியது

வேல் + படை = வேற்படை

வாள் + படை = வாள்படை

இவை அல்வழியில் வல்லினம் வர, ல, ள இயல்பும் திரிபுமாயின.

கால் + குதித்து = கால்குதித்து

வாள் + போழ்ந்து = வாள்போழ்ந்து

இவை வேற்றுமையில் வல்லினம்வர. ல, ள இயல்பாயின

குறில்செறி யாலள அல்வழி வந்த
தகரம் திரிந்தபின் கேடும்ஈர் இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்பும் திரிபும் ஆவன உளபிற (நன் : 229)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தொழிற் பெயர்

லகரத்தையும் ளகரத்தையும் இறுதியில் உடைய தொழிற்பெயர்கள் அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் உகரச் சாரியை பெறாமல் புணரும். வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகப் புணரும் சில தொழிற்பெயர்களும் உள்ளன.

எ.கா – பாடல் + சிறந்தது = பாடல் சிறந்தது

ஆடல் + நல்லது = ஆடல் நல்லது அல்வழியில்

கோள் + பெரியது = கோள் பெரியது உகரச் சாரியை பெறாமல் புணர்ந்தன

ஆடல் + சிறப்பு = ஆடற்சிறப்பு வேற்றுமையில் உகரச்சாரியை

பாடல் + மாண்பு = பாடன்மாண்பு பெறாமல் புணர்ந்தன

கோள் +கோடுமை = கோட்கொடுமை

நடத்தல் + கடிது = நடத்தல்கடிது - அல்வழியில் வல்லினம் வர இயல்பாயின

கோள + பெரியது = கோள்பெரியது

லளஇறு தொழிற்பெயர் ஈரிடத்தும் உவ்வுறா

வலிவரின் அவ்வழி இயல்பும்ஆ வன உள (நன் : 230)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வல் எனும் பெயர்

வல் என்பது சூதாடு கருவியினைக் குறிக்கும் சொல். வல் எனும் பெயர் அல்வழி வேற்றுமையாகிய இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் தொழிற்பெயர் போன்று உகரச் சாரியை பெறும். பலகை, நாய் எனும் பெயர்கள் வருமொழியாக வந்தாலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியையே அன்றி. அகரச் சாரியையும் பெறும்.

எ.கா - வல் + சிறிது = வல் + உ + சிறிது = வல்லுச்சிறிது

வல் + நன்று = வல் + உ + நன்று = வல்லுநன்று

வல் + வலிது = வல் + உ + வலிது = வல்லுவலிது

இவை அல்வழியில் உகரச்சாரியை பெற்று வந்துள்ளது.

வல் + கடுமை = வல் + உ + கடுமை =வல்லுக்கடுமை

வல் + நன்மை = வல் + உ + நன்மை = வல்லுநன்மை

வல் + வலிமை = வல் + உ + வலிமை = வல்லுவலிமை

இவை வெற்றுமையில் உகரச்சாரியை பெற்று வந்துள்ளது.

வல் + பலகை = வல் + உ + பலகை = வல்லுப்பலகை

= வல் + அ + பலகை = வல்லப்பலகை

வல் + நாய் = வல் + உ + நாய் = வல்லு நாய்

= வல் + அ + நாய் = வல்ல நாய்

வேற்றுமையில் பலகை, நாய் வந்தாலும் உகர, அகரச் சாரியைப் பெற்றது. ‘‘பலகை நாய் வரினும’’ என்றமையால் பிற பெயர்கள் வந்தாலும் இவ்விதி பொருந்தும்.

வல் + புலி = வல் + உ + புலி = வல்லுப்புலி

= வல் + அ + புலி = வல்லப்புலி

வல் + குதிரை = வல் + உ + குதிரை = வல்லுக்குதிரை

= வல் + அ + குதிரை = வல்லக்குதிரை

வல்வே தொழிற்பெயர் அற்றுஇரு வழியும்

பலகை நாய்வரினும் வேற்றுமைக்கு அவ்வும்ஆம் (நன் : 231)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நெல், செல், கொல், சொல்

நெல், செல், கொல், சொல் எனும் நான்கு சொற்களிலும் இறுதியிலுள்ள லகரம் அல்வழிப்புணர்ச்சியிலும் றகரமாகத் திரியும்.

எ.கா - நெல் + கடிது = நெற்கடிது

செல் + சிறிது = செற்சிறிது

கொல் + தீது = கொற்றீது

சொல் + பெரிது = சொற்பெரிது

செல் என்பது மேகம், கொல் என்பது கொல்லனின் தொழில் ஆகும்.

நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்வழி யானும் றகரம் ஆகும். (நன் : 232)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

இல் எனும் சொல்

இளமைப் பண்பை உணர்த்தும் இல் எனும் சொல் புணர்ச்சியில் ஐகாரச் சாரியை மிகுந்து வருமொழி முதலிலுள்ள வல்லினம் மிகுதலும் மிகாமையுமாகி உறழும். ஆகாரச் சாரியை மிகுந்து வல்லினம் மிகும். எந்தச் சாரியையும் பெறாமல் இயல்பாகப் புணரும்.

எ.கா - இல் + பொருள் = இல் + ஐ + பொருள் = இல்லைப் பொருள், இல்லை பொருள்

இல் + பொருள் = இல் + ஆ + பொருள் = இல்லாப் பொருள், இல்லா பொருள்

மெல்லினமும் இடையினமும் வந்து புணருமிடத்தும் ஐகார, அகரச் சாரியைகள் மிகுந்து வரும்.

இல்என் இன்மைச் சொற்கு ஐஅடைய
வன்மை விகற்பமும் ஆகா ரத்தோடு
வன்மை ஆகலு இயல்பும் ஆகும். (நன் : 233)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

புள், வள்

புள், வள் எனும் பெயர்கள் தொழிற்பெயர் போன்று உகரச் சாரியை பெற்று புணரும்.

எ.கா - புள் + கடிது = புள் + உ + கடிது = புள்ளுக் கடிது

புள் + நன்று = புள் + உ + நன்று = புள்ளுநன்று

புள் + வலிது = புள் + உ + வலிது = புள்ளுவலிது

வள் + கடிது = வள் + உ + கடிது = வள்ளுக் கடிது - அல்வழி

வள் + நன்று = வள் + உ + நன்று = வள்ளுநன்று

வள் + வலிது = வள் + உ + வலிது = வள்ளுவலிது

புள் + கடுமை = புள் + உ + கடுமை = புள்ளுக்கடுமை

புள் + நன்மை = புள் + உ + நன்மை = புள்ளுநன்மை

புள் + வன்மை = புள் + உ + வன்மை = புள்ளுவன்மை - வேற்றுமை

வள் + கடுமை = வள் + உ + கடுமை = வள்ளுக்கடுமை

வள் + நன்மை = வள் + உ + நன்மை = வள்ளுநன்மை

வள் + வன்மை = வள் + உ + வன்மை = வள்ளுவன்மை

கள் என்பது கடிவாளம் படுக்கை எனும் பொருள்படும்,

புள்ளும் வள்ளும் தொழிற் பெயர் மாறும் (நன் : 234)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வகர ஈறு (வ்) - சுட்டுப் பெயர்கள்

சுட்டுப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள வகரம் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகியவை வந்து புணருமிடத்து முறையே ஆய்தமும் இயல்பும் மெல்லினம் ஆகும். அவ், இவ், உவ் என்னும் சுட்டுப் பெயர்கள் நிலைமொழியாக நிற்கும்

எ.கா - அவ் + கடிய = அகடிய, அ∴டிய

அவ் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்

அவ் + யாளி = அவ்யாளி

இவ், உவ் ஆகியவற்றிற்கும் இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுகள் அமைத்துக் கொள்வது அவசியம்.

சுட்டு வகரம்மூ வினம்உற முறையே

ஆய்தமும் மென்மையும் இயல்பும் ஆகும். (நன் : 235)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தெவ்

தெவ் என்னும் சொல் புணர்ச்சியில் தொழிற்பெயர் போன்று உகரச் சாரியை பெறும். மகரம் (ம்) வந்து புணருமிடத்து உகரச் சாரியை பெறுதலேயன்றி, பெறாமல் வகரம் மகரமாகத் திரியும்.

எ.கா - தெவ் + கடிது = தெவ் + உ + கடிது =தெவ்வுக் கடிது

தெவ் + நன்று = தெவ் + உ + நன்று = தெவ்வுநன்று – அல்வழி

தெவ் + வலிது = தெவ் + உ + வலிது = தெவ்வுவலிது

தெவ் + கடுமை = தெவ் + உ + கடுமை = தெவ்வுக்கடுமை

தெவ் + நன்மை = தெவ் + உ + நன்மை = தெவ்வுநன்மை - வேற்றுமை

தெவ் + வலிமை = தெவ் + உ + வலிமை =தெவ்வுவலிமை

தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்

தெவ் + நன்று = தெந்நன்று - அல்வழி

தெவ் + பகைமை = தெம்பகைமை

தெவ்என் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே

மவ்வரின் வ.ஃ.கான் மவ்வும் ஆகும் (நன் : 236)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வருமொழி திரிபு - சிறப்பு விதி -தகரமும் நகரமும் திரிதல்

வருமொழி முதலில் உள்ள தகரமும் நகரமும் னகர, லகரங்களுக்கு முன்னர் வருமிடத்து முறையே றகரமாகவும், னகரமாகவும் திரியும். ணகர ளகரங்களுக்கு முன்னர் வருமிடத்து முறையே டகரமாகவும் ணகரமாகவும் திரியும்.

எ.கா – பொன் + தீது = பொன்றீது -அல்வழி

பொன் + தாலி = பொற்றாலி - வேற்றுமை

பொன் + நன்று = பொன்னன்று - அல்வழி

பொன் + நான் = பொன்னாண் - வேற்றுமை

கல் + தீது = கற்றீது - அல்வழி

கல் + தாழி = கற்றாழி - வேற்றுமை

கல் + நன்று =கன்னன்று - அல்வழி

கல் + நாய் = கன்னாய் - வேற்றுமை

மண் + தீது = மண்டீது - அல்வழி

மண் + தாழி = மண்டாழி - வேற்றுமை

மண் + நன்று = மண்ணன்று - அல்வழி

மண் + நாய் = மண்ணாய் - அல்வழி

முள் + தீமை = முட்டீமை - வேற்றுமை

முள் + நன்று = முண்ணன்று - அல்வழி

முள் + நன்மை = முண்ணன்மை - வேற்றுமை

னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்

ஆகும் தநக்கள் ஆயுங் காலே (நன் : 237)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சியும்

உருபு புணரியலில் கூறப்படும் வேற்றுமை உருபு புணர்ச்சியின் முடிவுகள் அவ்வுருபுகள் தொக்கி நின்று அவ்வேற்றுமைப் பொருள் தோன்றப் புணரும் சொற்புணர்ச்சியிலும் ஒத்து முடியும். எல்லாம் என்பது உருபு புணர்ச்சியில் அற்றுச் சாரியை பெறும். இது உருபு புணரியலில் கூறப்படும் செய்தி ஆகும்

எ.கா - எல்லாம் + ஐ = எல்லாம் + அற்று + ஐ = எல்லாவற்றையும்

இம்முடிபு சொற்புணர்ச்சிக்கும் ஒத்து முடியும்.

எல்லாம் + கிளை = எல்லாம் + அற்று + கிளை = எல்லாவற்றுக் கிளை

சொற்புணர்ச்சி (பதப்புணர்ச்சி) உயிரீற்றுப் புணரியல் மெய்யீற்றுப் புணரியல் எனும் இரு இயல்களிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வியல்களில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி என சுட்டப்படுவன அனைத்தும் வேற்றுமை உருபுநோக்கி வேற்றுமைப் பொருள் தோன்றநிற்கும் வேற்றுமைத் தொகைத் தொடர்களுக்கு உரியனவாகும்.

உருபின் முடிபை ஒக்கும்அப் பொளினும் (நன் : 238)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விவரிக்கின்றது.

புணரியல்களுக்குப் புறனடை

இடைச்சொல், உரிச்சொல், வடசொல் ஆகிய சொற்களுள் உயிரீற்றுப் புணரியலிலும் மெய்யீற்றுப் புணரியலிலும் கூறப்பட்ட புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாமல் வேறுபட்டு வருவனவும் இலக்கணப் போலிச் சொற்கள். மரூஉ மொழிகள் ஆகியனவும் உலக வழக்கு. செய்யுள் வழக்கு எனும் இருவகை வழக்குகளிலும் நடக்கும் முறைமைக்குப் பொருந்தும்படி புணர்ச்சி முடிபுகளை அமைத்துக்கொள்ளுதல் யாவருக்கும் ஏற்புடைய முறையாகும்.

எ.கா – வண்டு + கால் = வண்டு + இன் + கால் = வண்டின்கால்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இன் எனும் சாரியை இடைச் சொல்லின் னகரம் இயல்பாயிற்று.

மழ + களிறு = மழகளிறு

தட + தோள் = தடந்தோள் -

உரிச் சொல்லின் ஈற்று உயிர்முன் வல்லினம் வர இயல்பாயும் மெல்லினம் மிகுந்தும் வந்தன.

அளி + குலம் = அளிகுலம்

பாத + கமலம் = பாதகமலம்

வட சொல்லின் ஈற்று உயிர்முன் வல்லினம் வர இயல்பாயின

இல் + முன் = முன்றில் ,

பொது + இல் = பொதியில்

வேட்கை + அவா =வேணவா

இலக்கணப்போலி மொழிகள், முன்னர்க் கூறப்பட்ட விதிகளை ஏற்காமல் தமக்கு ஏற்றவாறு விகாரமாயின.

அருமருந்து + அன்ன = அருமருந்த

குணக்கு + உள்ளது = குணாது,

சோழன் + நாடு = சோணாடு

வடுகன் + தந்தை = வடுகந்தை

மலையமான் + நாடு = மலாடு

மரூஉ மொழிகள் முன்னர்க் கூறப்பட்ட விதிகளை ஏற்காமல் தமக்கு ஏற்றவாறு விகாரமாயின.

இடைவரி வடசொல்லின் இயம்பிய கொளாதவும்

போலியும் மரூஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்கு

இயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கும் நெறியே (நன் : 239)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

உருபு புணரியல்

சொல்லுடன் சொல் புணர்தலாகிய பதப்புணர்ச்சி இலக்கணம் புறப்புணர்ச்சி எனப்படும். இப்பகுதி நன்னூல் எழுத்ததிகாரத்தில் இறுதி இயலான **உருபு புணரியலில்** இடம் பெற்ற செய்திகளை விளக்குவதாக அமைகிறது. உருபுகளின் எண்ணிக்கை, அவை வரும் முறை, பெயரும் உருபும் சேரும் போது நிகழும் மாற்றங்கள். உருபுப் புணர்ச்சியில் இடையில் இடம் பெறும் சாரியைகள், உருபுடன் சேரும் சில பெயர்ச் சொற்களுக்கான சிறப்பு விதிகள் முதலான இலக்கணப் பகுதிகள் ஆகியவை விவரிக்கப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொல்லுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும் இலக்கணம் உருபுப் புணரியல் ஆகும். உருபுகள் பகுபதத்தின் ஓர் உருப்பாகக் கொள்ளப்படுவதால் ஒரு சொல்லுக்குள் இடம்பெறும் புணர்ச்சி என இதனைக்கருதி அகப்புணர்ச்சி எனக்குறிப்பிடுவர்.

வேற்றுமைஉருபுகள் புணருமிடத்து சாரியைகள் பெரும்பான்மையும் பெயர்ச்சொல்லை அடுத்து வரும். எனவே உருபுப்புணரியலில் சாரியைகள் புணர்ச்சியில் பெரும் இடம் பெரிதும் விவரிக்கப்படுகின்றது.

உருபு புணரியல்

பெயர்ச் சொற்களுக்கு முன்னர் வேற்றுமை உருபுகள் புணர்வதை விவரிக்கும் இயல் உருபுப் புணரியல் ஆகும்.

வேற்றுமை உறுபுகள்

ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகிய ஐவகைப்பாலுடன் தொடர்புடைய பெயர்களோடு எழுவாய் முதல் விளி ஈறாக உள்ள எட்டு வேற்றுமைகளையும் பெருக்கிட வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாகும். வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும்.

முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் உருபு இல்லை. எஞ்சிய 2 முதல் 7 வேற்றுமைகளுக்கே உருபுகள் உள்ளன. பெயர் வகை 5 × வேற்றுமைவகை 8 = 40 உருபுகள்

எ.கா – சேரன், சேரனை, சேரனோடு, சேரனுக்கு, - ஆண்பால்பெயருடன் உருபு
சேரனின், சேரனது, சேரன்கண், சேரா

சீதை, சீதையை, சீதையோடு, சீதைக்கு - பெண்பால்பெயருடன் உருபு
சீதையின், சீதையது, சீதைகண், சீதா

அவர், அவரை, அவரொடு, அவருக்கு - பலர்பால் பெயருடன் உருபு
அவரின், அவரது, அவர்கண், அவரே

குயில், குயிலை, குயிடிலொடு, குயிலுக்கு - ஒன்றன்பால் பெயருடன் உருபு
குயிலின், குயிலது, குயிலின்கண், குயிலே

முயல்கள், முயல்களை, முயல்களொடு, முயல்களுக்கு - பலவின்பால் பெயருடன் உருபு

முயல்களின், முயல்களது, முயல்களின்கண், முயல்களே,

ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என

வருபெயர் ஐந்தொடு – பெயர் முதல் இருநான்கு

உருபும் உறழ்தர நாற்பதுஆம் உருபே (நன் : 240)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

உருபுகள் வரும் இடம்

வேற்றுமை உருபுகள் தமக்குரிய வேற்றுமைப் பொருளைத் தருதற்குப் பெயர்ச் சொற்களின் பின்னர் வரும். உருபுகள் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின்னர் வரும் என்பது கருத்து. வேற்றுமைப் பொருள் என்பது எழுவாய், செயப்படுபொருள் போல்வன ஆகும்.

எ.கா – நம்பி. நம்பி + ஐ, நம்பி + கு, நம்பி + இன், நம்பி + அது, நம்பி + கண், நம்பி + ஏ

எழுவாய் வேற்றுமைக்குப் பெயர்ச்சொல்லே உருபு ஆகும்.

பெயர் வழித் தம் பொருள் தர வரும் உருபே (நன் : 241)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

உருபு புணர்ச்சி வேற்றுமைப் புணர்ச்சி முடிபு பெறும்

உயிரையும் மெய்யையும் முதலாகவும் இறுதியாகவும் கொண்ட வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும். அவ்வமயம் உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப் புணரியல் ஆகிய இரு இயல்களிலும் (பதப்புணர்ச்சியில்) பெயர்ச் சொற்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் பெறும் புணர்ச்சி முடிபுகளை வேற்றுமை உருபுகளும் பெரும்பான்மையும் ஏற்கும். பெயர்ச் சொற்களின் புணர்ச்சி முடிபுகளுள் பெரும்பான்மையானவற்றை வேற்றுமை உருபுகள் பெறும். நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையே வேற்றுமை உருபுகள் வருதலால் அவ்விருவகை மொழிகளோடும் உருபுகள் புணரும். வேற்றுமை உருபுகள் இடைச்சொற்கள் பெயர், வினைச் சொற்களை நிலைமொழியாகக் கொண்டு பெரும்பான்மையும் புணர்ச்சி இலக்கணம் முந்தைய இயல்களில் கூறப்பட்டதால் இங்கு இவ்விதி சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்றது.

எ.கா – நம்பி + கண் + வாழ்வு = நம்பிக்கண் வாழ்வு

ஆவி யரமுன் வன்மை மிகா (நன் : 159)

ணனவல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரின் இயல்பும் ஆகும். வேற்றுமைக்கு (நன் : 209) எனும் விதிகளின்படி கண் உருபின் முதலும் ஈறும் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் இயல்பாகிப் புணர்ந்தன.

உறி + கண் + பால் = உறிக்கம்பால்

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் (நன் : 165) என்ற விதியை இங்கு ஒப்புக.

ணன வல்லினம் வரட் டறவும் (நன் : 20)

எனும் விதிகளின்படி கண் உருபின் முதலும் ஈறும் விகாரமாகிப் புணர்ந்தன. இதனை,

ஒற்றுஉயிர் முதல்ஈற்று உருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்கும்மன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே (நன் : 242)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

புணர்ச்சியின் சாரியை வருதல்

பதத்தின் முன்னர் விகுதியாவது, பதமாவது, உருபாவது புணரும். புணருமிடத்து அவற்றிற்கு இடையே ஒரு சாரியையோ பல சாரியைகளோ வரும். அல்லது சாரியை வராது. அல்லது சாரியை வருதலும் வராமையும் ஆகிய உறழ்ச்சியாகி வரும்.

வருமொழியின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி மூவகைப்படும்.

1. விகுதிப் புணர்ச்சி = பதம் + விகுதி (ஒரு சொல்லினுள் அமைவது) உறுப்பிலக்கணத்தில் சாரியை இடம் பெறும்

   எ.கா - செய் + க = செய்க, செய் + த் + ஆன் = செய்தான்

   செய் + த் + அன் + அன் = செய்தனன்

2. பதப்புணர்ச்சி = பதம் + பதம் (சொற்களுக்கு இடையில் தொடரில் அமைவது) பதப்புணர்ச்சியில் சாரியை இடம் பெறும்

   எ.கா - புளி + பழம் = புளி + அம் + பழம் = புளியம்பழம்

   புளி + க் + கறி = புளிக்கறி ,

   குளம் + கரை = குளக்கரை, குளம் + அத்து + அம் + கரை = குளத்தங்கரை

   குளம் + கரை = குள + கரை = குளக்கரை

3. உருபு புணர்ச்சி = பதம் + வேற்றுமை உருபு சொல்லுடன், உருபு புணருதல்

   எ.கா - அவை + ஐ = அவை + அற்று + ஐ = அவற்றை

   கிளி + ஐ = கிளியை, கிளி + ஐ = கிளி + இன் + ஐ = கிளியினை

மூவகைப் புணர்ச்சியிலும் சாரியை வராமலும் வருதலும் உறழ்தலும் அமைந்துள்ளன. விகுதிப் புணர்ச்சியும ் உருபு புணர்ச்சியும் அமைந்த வடிவம் ஒரு சொல்லாகக் கருதப்படுவதால் இவ்விரு புணர்ச்சிகளையும் அகப்புணர்ச்சி (Internal sandhi) ஒரு சொல்லுக்குள் புணர்ச்சி என்றும் பதப்புணர்ச்சி இரு சொற்கட்கு இடையில் இடம் பெறுவதால் புறச்சந்தி (external sandhi) என்றும் கூறப்படும்.

பதம்முன் விகுதியும் பதமும் உருபும்
புணர்விழி ஒன்றும் பலவும் சாரியை

வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும். (நன் : 243)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சாரியைகள்

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன ஆகிய பதினேழும் அவை போன்ற பிறவும் சாரியைகளாகும். இச்சாரியைகள் விகுதிப்புணர்ச்சி, பதப்புணர்ச்சி, உருபுப் புணர்ச்சி எனும் மூவகைப் புணர்ச்சிகளுக்கும் பொதுவானவையாகும்.

எ.கா –

அன் - பார் + த் + த் + அன் + அ = பார்த்தன

ஒன்று + கூட்டம் = ஒன்று + அன் + கூட்டம் = ஒன்றன் கூட்டம்,

ஒன்று + ஐ + ஒன் + அன் + ஐ = ஒன்றனை

ஆன் - பரணி + கொண்டான் = பரணி + ஆன் + கொண்டான் = பரணியாற்கொண்டான்

ஒருபது + ஐ = ஒருபது + ஆன் + ஐ = ஒருபானை

இன் - வண்டு + கால் = வண்டு + இன் + கால் = வண்டின்கால்

வண்டு + ஐ = வண்டு + இன் + ஐ = வண்டினை

அல் - தொடை + அல் = தொடையல்

அற்று – பல + கோடு = பல + அற்று + கோடு = பலவற்றுக்கோடு

பல + ஐ = பல + அற்று + ஐ = பலவற்றை

இற்று - பத்து + பத்து = பத்து + இற்று + பத்து = பதிற்றுப் பத்து

அத்து – மரம் + கிளை = மரம் + அத்து + கிளை = மரத்துக்கிளை

மரம் + ஐ = மரம் + அத்து + ஐ = மரத்தை

அம் - பனை + காய் = பனை + அம் + காய் = பனங்காய்

தம் - எல்லாரும் + கை = எல்லாரும் + தம் + கை = எல்லார்த்தங்கையும்

எல்லாரும் + ஐ = எல்லாரும் + தம் + ஐ = எல்லார்த்தையும்

நம் - எல்லாம் + கை = எல்லாம் + நம் + கை = எல்லார்நங்கையும்

எல்லாம் + ஐ = எல்லீரும் + நும் + ஐ = எல்லீம்நும்மையும்

ஏ – ஒன்று + கால் = ஒன்று + ஏ + கால் = ஒன்றேகால்

அ – செய் + த் + அ + து = செய்தது ,

குன்று + கூகை = குன்று + அ + கூகை = குன்றக்கூகை

உ – சேரன் + கு = சேரன் + உ + கு = சேரனுக்கு

ஐ – ஒன்று + கொம்பு = ஒன்று + ஐ + கொம்பு = ஒற்றைக்கொம்பு

ன் - கோ + முடி = கோ + ன் + முடி = கோன்முடி

கோ + ஐ = கோ + ன் + ஐ = கோனை

இவை போன்ற பிற சாரியைகள்ஆன தன், தான், தாம், ஆம் முதலியனவும் வரும்.

எ.கா – அவன் + ஐ = அவன் + தன் + ஐ = அவன்றனை, அவன்தாம், அவர்தாம்,

மண் + கட்டி = மண் + ஆம் + கை + கட்டி = மண்ணாங்கட்டி

அன்ஆன் இன்அல் அற்றுஇற்று அத்துஅம்
தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுன
இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே (நன் : 244)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது. இதன்படி 17 பொதுச் சாரியைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எல்லாம்

அ.:.றிணையில் வரும் எல்லாம் எனும் பெயருடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து எல்லாம் என்பதன் இடையில் அற்றுச்சாரியையும் உருபுகளும் நிற்க. ஈற்றில் உம் வரும். அப்பெயர் உயர்திணையாயின், இடையில் நம் சாரியையும் உருபுகளும், ஈற்றில் உம்மும் வரும்.

எ.கா -எல்லாம் + ஒடு = எல்லா + அற்று + ஒடு + உம் = எல்லாவற்றோடும் - அ.:.றிணை

எல்லாம் + ஒடு = எல்லாம் + நம் + ஒடு + உம் = எல்லாநம்மொடும். -உயர்திணை

எல்லாம் என்பது இழிதிணை ஆயின்
அற்றொடு உருபின் மேல்உம் உறுமே
அற்றேல் நம்இடை அடைந்துஅற்ற ஆகம் (நன் : 245)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

எல்லாரும் - எல்லீரும்

எல்லாரும் - எல்லீரும் எனும் பெயர்களுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து அவ்விரு பெயர்களும் உள்ள உம் விலகி இறுதியில் நிற்க இடையே முறையே தம் - நும் என்னும் சாரியைகளும் உருபுகளும் பெற்று வரும்.

எல்லார் + ஐ = எல்லார் + தம் + ஐ + உம் = எல்லார் தம்மையும்

எல்லீர் + ஐ = எல்லீர் + நும் + ஐ + உம் = எல்லீர் நும்மையும்

எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்று உம்மை
தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்
புல்லும் உரிபின் பின்னர் உம்மே (நன் : 246)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

மூவிடப் பெயர்கள் (தான், தாம். நாம்)

தான், தாம். நாம் என்னும் மூன்று பெயர்களும் உருபுகளுடன் புணருமிடத்து முதலிலுள்ள நெடில் குறுகி தன், தம், நம் என ஆகும். யான், யாம், நீ, நீர் என்பன முறையே என், எம், நின்,

நும் என ஆகும். நான்காம் வேற்றுமை உருபான கு புணருமிடத்து இடையில் அகரச்சாரியை வரும். கு, அது எனும் உருபுகள் புணருமிடத்து நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பாகாது.

எ.கா -

தான்+ஐ = தன்னை, தான்+ஓடு = தன் +ஓடு = தன்னோடு, தான்+ கு = தன் +அ +கு = தனக்கு

தான்+இன் =தன்+இன் =தன்னின், தான்+அது= தன்+அது= தனது, தான்+கண்= தன்+கண்= தங்கண்

தாம்+ஐ = தம்+ஐ = தம்மை, தாம்+ஆல்= தம்+ஆல்= தம்மால், தாம்+கு = தாம்+அ+கு = தமக்கு

தாம்+இன் = தம்+இன்= தம்மின், தாம்+அது = தம்+அது =தமது, தாம்+கண்= தம்+கண் =தங்கண்

நாம் +ஐ =நம் +ஐ =நம்மை, நாம் +ஓடு =நம் +ஓடு =நம்மோடு, நாம் +கு =நம் +அ +கு =நமக்கு

நாம்+அது =நம் +அது =நமது, நாம்+இன் =நம் +இன் =நம்மின், நாம் +கண் =நம் +கண் =நங்கண்

யான் +ஐ=என் +ஐ=என்னை, யான் +ஆல்=என் +ஆல் =என்னால்யான் +கு=என் +அ +கு = எனக்கு

யான்+ இன் = என் + இன் = என்னின், யான் +அது = என் + அது = எனது,

யான் + கண்= என˙ +கண் = என்கண்

யாம் + ஐ = எம் + ஐ = எம்மை, யாம் + ஆல் = எம் + ஆல் = எம்மால்,

யாம் + கு = எம் + அ + கு = எமக்கு

யாம்+ ன் =எம் +இன் =எம்மின், யாம் + அது = எம் + அது = எனது, யாம் + கண் = எம் +

கண் = எம்கண்,

நீ +ஐ = நின்+ஐ =நின்னை, நீ +ஆல் = நின்+ஆல் = நின்னால், நீ +கு =நின் +அ +கு= நினக்கு

நீ +இன் =நின்+இன் =நின்னின், நீ+அது =நின் +அது =நினது, நீ +கு =நின் +அ +கு =நினக்கு

நீ + கண் = நின் + கண் = நின்கண்,

நீா் +ஐ =நும் +ஐ =நும்மை, நீா் +ஆல் =நும் +ஆல் =நும்மால், நீா் +கு =நும் +அ +கு =நுமக்கு

நீா் +இன் =நும் +இன் =நம்மின், நீா் +அது =நும் +அது =நுமது, நீா் +கண் =நும் +கண் =நுங்கண்

நான்காம் உருபும் ஆறாம் உருபும் சேரும்பொழுது அகர உயிா் வந்தபோதிலும் நிலைமொழியான குறிலொற்று இரட்டவில்லை.

யான், யாம் என்பது தன்மை, நீ, நீா் என்பது முன்னிலை., தான், தாம் என்பது படா்க்கை

தான்தாம் நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம்
நீநீா் என்எம் நின்நும் ஆம்பிற
குல்வின் அல்லரும் நான்கு ஆறு இரட்டல் (நன் : 247)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

ஆ, மா, கோ

ஆ, மா, கோ எனும் மூன்று ஓரெழுத்து பெயா்களுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும்பொழுது இடையில் நகரச் சாரியை இணையவும் பெரும்.

எ.கா - ஆ + ஐ = ஆ + ன் + ஐ = ஆனை

மா + ஐ = மா + ன் + ஐ = மானை

கோ + ஐ = கோ + ன் + ஐ = கோனை

ஆ + ஐ = ஆவை, மா + ஐ = மாவை, கோ + ஐ = கோவை

இவ்வாறு பிற உயிா்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளை அமைத்துக்கொள்வது அவசியம்.

அணையவும் என்ற உம்மை சாரியை வராமலும் புணரும்.
ஆமா கோன அணையவும் பெறுமே (நன் : 248)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

ஒருபது முதலியன

ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாக உள்ள எண்களோடு சோ்த்து வரும் பத்து அதாவது ஒருபது, இருபது என வரும் எண்ணுப் பெயா்களின் பின் உருபுகள் சேரும் போது இடையில் **ஆன்** சாரியை வந்தால் பத்து என்பதன் பகர மெய் ஒழிந்த எல்லா எழுத்துக்களும் கெடும். ஒன்பது எனும் பெயரும் இவ்வாறே புணரும்.

எ.கா - ஒருபது + ஐ = ஒருபது + ஆன் + ஐ = ஒருப் + ஆன் + ஐ = ஒருபானை

இருபது + ஐ = இருபது + ஆன் + ஐ = இருப் + ஆன் + ஐ = இருபானை

முப்பது + ஐ = முப்பது + ஆன் + ஐ = முப்ப + ஆன் + ஐ = முப்பானை

நாற்பது + ஐ = நாற்பது + ஆன் + ஐ = நாற்ப் + ஆன் + ஐ = நாற்பானை

ஐம்பது + ஐ = ஐம்பது + ஆன் + ஐ = ஐம்ப் + ஆன் + ஐ = ஐம்பானை

அறுபது + ஐ = அறுபது + ஆன் + ஐ = அறுப் + ஆன் + ஐ = அறுபானை

எழுபது + ஐ = எழுபது + ஆன் + ஐ = எழுப் + ஆன் + ஐ = எழுபானை

எண்பது + ஐ = எண்பது + ஆன் + ஐ = எண்ப் + ஆன் + ஐ = எண்பானை

ஒன்பது + ஐ = ஒன்பது + ஆன் + ஐ = ஒன்ப் + ஆன் + ஐ = ஒன்பானை

இங்குப் பது என்பதில் உள்ள அது கெட்டு பகரமெய் நின்றது. பிற உருபுகளுக்கும் இவ்வாறே அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஒன்று முதல்எட்டு ஈறாம் எண்ஊர்
பத்தின்முன் ஆன்வரின் பவ்வொற்று ஒழியமேல்
எல்லாம் ஓடும் ஒன்பதும் இற்றே (நன் : 249)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

சுட்டுப்பெயர் அவ், இவ், உவ்

வகர ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயராகிய அவ், இவ், உவ், என்பவற்றிற்கு முன்னர் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து இடையில் அற்றுச் சாரியை வரும்.

எ.கா - அவ் + ஐ = அவ் + அற்று + ஐ = அவற்றை

இவ் + ஐ = இவ் + அற்று + ஐ = இவற்றை

உவ் + ஐ = உவ் + அற்று + ஐ = உவற்றை

பிற உருபுகளுக்கும் இவ்வாறு சான்று அமைத்துக் கொள்வது அவசியம். இவை பன்மைச் சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகும்.

வவ்இறு சுட்டிற்கு அற்று உறல் வழியே (நன் : 250)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

அஃது இஃது உஃது

அஃது, இஃது, உஃது முதலான சுட்டுப் பெயர்களோடு வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து இடையில் அன் சாரியை வந்தால் சுட்டுப் பெயர்களிலுள்ள ஆய்த எழுத்து மறையும்.

எ.கா - அஃது + ஐ = அஃது + அன் + ஐ = அது + அன் + ஐ = அதனை

இஃது + ஐ = இஃது + அன் + ஐ = இது + அன் + ஐ = இதனை

உஃது + ஐ = உஃது + அன் + ஐ = உது + அன் + ஐ = உதனை

இவை ஒருமைச் சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகும். அன்சாரியை வந்தால் ஆய்தம் கெடும் என்றமையால் வராமலிருந்தால் ஆய்தம் கெடாது என கொள்ள வேண்டும்.

எ.கா - அஃது + ஐ = அஃதை, இஃது + ஐ = இஃதை, உஃது + ஐ = உஃதை

பிற உருபுகளுக்கும் இவ்வாறு சான்று அமைத்துக் கொள்வது அவசியம்.

சுட்டின் முன் ஆய்தம் அன்வரின் கெடுமே (நன் : 251)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

அத்துச் சாரியை

நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள அகரத்தின் முன்ன வரும் அத்துச்சாரியையின் அகரம் கெடும்.

எ.கா –

மக(ம்) + ஐ = மகம் + அத்து + ஐ = மக + அத்து + ஐ = மக + த்து + ஐ = மகத்தை

மர(ம்) + ஐ = மரம் + அத்து + ஐ = மர + அத்து + ஐ = மர + த்து + ஐ = மரத்தை

குள(ம்) + நீர் = குளம் + அத்து +நீர் = குள +அத்து + நீர் = குள + த்து +நீர் = குளத்துநீர்

அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை (நன் : 252)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

புறனடை -சாரியைகளை அறிதல்

விகுதிப் புணர்ச்சி. பதப்புணர்ச்சி, உருபுப் புணர்ச்சி எனும் மூன்றிலும் இதற்கு இதுவே சாரியை என வரையறுத்தற்கு ஓர் அளவு இல்லை. எனவே இம்மூவகைப் புணர்ச்சிகளையும் பிரித்து, இடையில் வரும் எழுத்து, பதம் ஆகியவற்றைச் சாரியை என்று கொள்ளுதலும் அவற்றின் இயல்பினைத் தெளிவாக அறிவித்தலும் அறிஞர்கள் வகுக்கும் இலக்கணமாகும்.

இச்சாரியை

1. எழுத்துச்சாரியை
2. பதச்சாரியை

என இருவகைப்படும். ஓரெழுத்து உடையது எழுத்துச்சாரியை, பல எழுத்துக்கள் கொண்டு சொல்லாக வருவது பதச்சாரியை ஆகும்.

எ.கா – எழுத்துச்சாரியைகள் அ, உ, ஏ, ஐ போல்வன

பதச்சாரியைகள் அன், இன், அம் போல்வன

எ.கா – பார் + த் + த் + அ + து - அ விகுதி, உருபு

பொன் + உ + க் + கு - உ பதப்புணர்ச்சிகளில்

ஒன்று + ஏ + முக்கால் - ஏ எழுத்துச்சாரியைகள்

பார்த் + த் + அன் + அன் - அன் விகுதி, உருபு

அவ் + அற்று + ஐ - அற்று பதப்புணர்ச்சிகளில்

புளி + அம் + காய் - அம் பதச்சாரியைகள்

இதற்குஇது சாரியை எனின்அளவு இன்மையின்

விகுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்துஇடை

நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும்
ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே (நன் : 252)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனைஅறியலாம்

புறனடை - பொருந்ததும் விதி கொள்க

விகுதிப் புணர்ச்சி, பதப்புணர்ச்சி, சாரியைப் புணர்ச்சி, உருபு புணர்ச்சி ஆகியவற்றில் பொதுப்படக் கூறப்பட்ட விதிகளை ஆராய்ந்தரிந்து எதற்கு எவ்விதி பொருந்துமோ அவ்விதியையே அதற்கு ஏற்றதாகக் கொள்ள வேண்டும். விகுதிப் புணர்ச்சியில் றவ்வொடு உகர உம்மை நிகழ்பல்லவும் (நன்:145) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் **சென்று** எனும் சொல்லில் றுகரம் இறந்த காலத்திற்கும் **சேறு** எனும் சொல்லில் றுகரம் எதிர்காலத்திற்கும் பொருந்தும்.

பதப்புணர்ச்சியில் அல்வழி இஐம் முன்னராயின், இயல்பும் மிகலும் விகற்பமும்**'** ஆகும் (நன் : 176) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் ''யானைக் குதிரைகள்'' என உம்மைத் தொகை இயல்பாகியும் ''ஆடித்திங்கள்'' எனப் பண்புத் தொகையில் வல்லெழுத்து மிகுந்தும் ''கிளிக்குறிது'' எனச் சில எழுவாய்த் தொடர்களில் உறழ்ந்தும் வரும். சாரியைப் புணர்ச்சியில் பதம் முன் விகுதியும் பதமும் உருபும் புணர்வழி ஒன்றும் பலவும் சாரியை, வருதலும், தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும் (நன் : 243) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் ''நாட்டின் கண் வாழ்ந்தான்'' என்பதில் கண் உருபிற்கு இன்சாரியை வரும் எனவும் ''காட்டின் நீங்கினான்'' என்பதில் இன வேற்றுமை உருபிற்குப் பெரும்பான்மையும் இன்சாரியை வராது எனவும் கொள்ளலாம்.

உருபு புணர்ச்சியில் '' ஒற்று உயிர் முதல் ஈற்று உருபுகள் புணர்ச்சியின், ஒக்குமன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்பே (நன் : 242) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் ''நம்பிகண்'' எனக் கண் உருபுவரின் வல்லினம் மிகாது எனவும் ''நம்பிக்கு'' எனக் குவ்வுருபு வரின் மிகும் எனவும் கொள்ளலாம்.

விகுதி பதம்சா ரியைஉருபு அனைத்திலும்
உரைத்த விதியின் ஓர்ந்து ஒப்பன கொளலே. (நன் : 254)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி பொது விதிப்படி முடியும். அதோடு பொதுவிதியில் இயல்பு என கூறப்பட்டதில் விகாரமாகியும் விகாரம் என கூறப்பட்டதில் இயல்பாகியும் முடியும். மேலும் உயர்திணை, விரவுத் திணை எனும் இருவகைப் பெயர்களுடன் உருபு வெளிப்பட்டும் மறைந்தும் வரும். அவை போன்ற பிற வேறுபட்ட புணர்ச்சி விதிகளும் வரும்.

எ.கா - நின் + புறம்காப்ப = நிற்புறக் காப்ப - இதில் நின் என்பது விகாரமாயிற்று. நின் என்பதன்

னகரம் இயல்பாகும் (நன் : 218) என்பது பொது விதி ஆகும்.

மண் + சுமந்தான் = மண்சுமந்தான், பொன் + கொடுத்தான் = பொன்கொடுத்தான். ணகரம் டகரமாகவும் னகரம் றகரமாகவும் விகாரமடையும் என்பது பொது விதி (நன் : 209) ஆனால் இங்கு ணகரமும் னகரமும் இயல்பாயின.

நம்பி + ஐ + கண்டான் = நம்பியைக் கண்டான் - உயர்திணையில் உருபு வெளிப்பட்டது.

மகன் + பெற்றாள் = மகற்பெற்றாள் - உயர்திணையில் உருபு மறைந்தது.

சாத்தன் + ஐ + கண்டான் = சாத்தனைக் கண்டான் - விரவுத் திணையில் உருபு வெளிப்பட்டது.

ஆண் + பெற்றாள் = ஆண் பெற்றாள் - விரவுத் திணையில் உருபு மறைந்தது.

இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்து இயல்பும்
உயர்திணை இடத்து விரிந்தும் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்தும் நின்றும்
அன்ன பிறவும் ஆகும் ஐஉருபே (நன் : 255)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகக் கொண்ட நிலைமொழி முன்னர்க் கருத்தாவாலாகிய தொழிலைக் குறிக்கின்ற வல்லினத்தை முதலாக உடைய வினைச் சொற்கள் வந்தால், அவ்வல்லினம் மிகாமையும் மிகுதலுமாகிய உறழ்ச்சியும் இயல்பு ஆகும்.

கருத்தாவால் ஆகிய தொழிலைக் குறிக்கும் வினைச் சொற்கள் செயப்பாட்டு வினைச்சொற்கள் ஆகும்.

எ.கா – புலி + கோட்பட்டான் = புலி கோட்பட்டான், புலிக்கோட்பட்டான்

சூர் + கோட்பட்டான் = சூர் கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான் - உறழ்ச்சி

புலி + கடிக்கப்பட்டான் = புலி கடிக்கப்பட்டான்

நாய் + கடிக்கப்பட்டான் = நாய் கடிக்கப்பட்டான் - இயல்பு

இப்புணர்ச்சி மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையில் அமைந்துவரும்.

புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொல்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும். (நன் : 256)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

எழுத்ததிகாரப் புறனடை

இதற்கு இதுவே இலக்கணம் என்று எல்லாவற்றிற்கும் குறைவின்றி இலக்கணம் கூறுதல் இயலாது. ஆதலால் இவ்வதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட விதிகளைக் கொண்டு கூறப்படாதவற்றிற்கும் விதிகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதற்குஇது முடிபுஎன்று எஞ்சாது யாவும்
விதிப்பு அளவு இன்மையின் விதித்தவற்று இயலான்
வகுத்துஉரை யாதனவும் வகுத்தனர் கொளலே (நன் : 257)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.